

УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ **В ПУБЛІЧНОМУ АДМІНІСТРУВАННІ**

УДК: 351:37 (477)
doi 10.33287/102013

КОНОНЕНКО Валерій Васильович
д-р іст. наук, доц., проф. каф. правових наук
та філософії Вінницького держ. педагог. ун-ту ім. М. Коцюбинського

ЛАПШИН Сергій Андрійович
канд. іст. наук, доц., доц. каф. правових наук
та філософії Вінницького держ. педагог. ун-ту ім. М. Коцюбинського

ПИЛИПЕНКО Тетяна Іванівна
старш. викладач каф. правових наук та філософії
Вінницького держ. педагог. ун-ту ім. М. Коцюбинського

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ

Характеризується публічне адміністрування у сфері інформаційно-комунікаційного забезпечення освітньої галузі України. Визначаються стан інформатизації освіти та ключові напрями її вдосконалення на основі застосування європейського досвіду. Аналізується інформаційно-комунікаційне забезпечення у сфері освіти, його складники, завдання та функції. Обґрунтовується висновок, що впровадження в навчальний процес сучасних інформаційних технологій, зокрема комп'ютерно-орієнтованих і телекомунікаційних, відкриває нові шляхи й надає широкі можливості для розвитку освітньої сфери. З цією метою окреслюються основні функції публічного управління в освітній сфері України. Характеризуються нормативно-правові акти, відповідно до яких здійснюється публічне адміністрування у сфері інформаційно-комунікаційного забезпечення освітньої галузі в Україні.

Ключові слова: освіта, інформаційно-комунікаційне забезпечення, публічне адміністрування.

Постановка проблеми. Інформаційна культура пов'язана із соціальною природою людини, є продуктом її різноманітних творчих здібностей, повною мірою відображає особливості професійної діяльності. Інформаційні технології забезпечують поширення інформаційних потоків у суспільстві, утворюючи глобальний інформаційний простір. Невід'ємною і важливою частиною цих процесів є інформатизація освіти. У сучасному інформаційному суспільстві України система освіти формує світогляд і особистість, забезпечує її знаннями, компетенціями, виховує людину як патріота і громадянина. Результатом такої

© Кононенко В. В., Лапшин С. А., Пилипенко Т. І., 2020

Державне управління та місцеве самоврядування, 2020, вип. 1(44)

діяльності стає відтворення і зростання інтелектуального, духовного та економічного потенціалу держави [2].

В умовах становлення і розвитку інформаційного суспільства в Україні важливого значення набуває інформаційно-комунікаційне забезпечення освітнього простору, що є одним із важливих чинників підготовки людини сучасної формації та ефективного розвитку держави. Сучасні інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) змушують суспільство по-новому підійти до розуміння ролі інформації в навчальному процесі, насамперед під час підготовки фахівців у навчальних закладах. Свідченням зазначеного є прийняття нової редакції Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту» та вже здійснювані процеси інформатизації освітньої діяльності.

З точки зору сучасного стану та перспектив розвитку процесу інформатизації освіти можна виділити два основних напрями вдосконалення: інструментально-технологічний, пов'язаний із використанням нових можливостей засобів інформатики та інформаційних технологій для підвищення ефективності системи освіти; змістовний, пов'язаний з формуванням нового змісту самого освітнього процесу. Так, інструментально-технологічний напрям передбачає використання засобів інформатики та інформаційних технологій як високоефективного педагогічного інструменту, який дозволяє отримати нову якість освітнього процесу за менших витрат сил і часу, розвиток систем і засобів дистанційної освіти, що забезпечують розширення доступності якісної освіти для віддалених користувачів і можливостей підвищення їх кваліфікації без відриву від виробництва та інформатизацію управління системою освіти з боку загальнодержавних, відомчих та місцевих органів, яка має на меті зробити це управління більш ефективним.

Європейський вибір України, входження в міжнародний освітній простір зумовлюють необхідність проведення подальших наукових досліджень в інформаційній сфері, зокрема щодо визначення засад публічного адміністрування у сфері інформаційно-комунікаційного забезпечення функціонування системи освіти.

Успішність реформування системи освіти в Україні значною мірою залежить від ефективності публічного адміністрування зазначеної сфери. Серед основних завдань публічного адміністрування в освітньому просторі України варто відзначити: формування науково-теоретичної та методичної бази інформаційно-комунікаційного забезпечення, удосконалення форм та засобів реалізації публічного управління, визначення ролі і місця публічної адміністрації в регулюванні сучасних освітніх процесів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Науково-теоретичним підґрунтям дослідження є наукові праці вітчизняних і зарубіжних учених з інформаційного, адміністративного та освітнього права тощо. Теоретичною основою дослідження стали роботи українських учених щодо вивчення різних аспектів інформатизації з правових, філософських, соціальних позицій. На формування поглядів і підходів до вирішення окреслених у дослідженні завдань значно вплинули праці відомих українських учених-правників: І. Арістової, О. Баранова, К. Белякова, В. Брижка, О. Дзьобаня, А. Олійника та ін.

Метою статті є науково-теоретичне та теоретико-методологічне обґрунтування та аналіз особливостей публічного адміністрування у сфері інформаційно-комунікаційного забезпечення освітнього простору України.

Досягнення поставленої мети передбачає вирішення таких завдань: здійснення комплексного аналізу нормативного забезпечення, теоретико-правових та методологічних підходів до публічного управління у сфері інформаційно-комунікаційного забезпечення освітнього простору України; визначення правової сутності та адміністративного змісту, функцій та способів впливу

адміністративного складника у сфері використання ІКТ в освітньому просторі.

Викладення основного матеріалу. Сучасна правова система тяжіє до узагальненого терміна, який би охоплював зміст, характер та особливості діяльності публічної адміністрації. У класичній адміністративно-правовій науці вживається термін «адміністрування», під яким розуміється організування, виконання, розпоряджання та контролювання. У межах публічного адміністрування змінюються пріоритети цілей та завдань, постійно удосконалюється технічна система, домінантна роль покладається на досягнення мети. Отже, публічне адміністрування – це діяльність публічної адміністрації щодо задоволення загальних публічних інтересів соціуму [6, с. 23].

Інформатизація освіти – це процес забезпечення сфери освіти теорією та практикою застосування сучасних інформаційних технологій, орієнтованих на реалізацію психолого-педагогічної мети навчання та виховання [5, с. 7]. Під терміном «інформаційні технології» розуміють процеси нагромадження, обробки, подання і використання інформації за допомогою електронних засобів. Так, інформатизацію освіти наразі визначають як створення умов для вільного доступу до більших обсягів активної інформації в базах даних, базах знань, електронних архівах, довідниках, енциклопедіях [7, с. 4].

Стосовно освіти комунікаційні технології – це майстерне використання методів і прийомів, призначених для виконання інформаційних перетворень у процесі управління. Це телекомунікаційні мережі, бази та банки даних і знань, системи інформаційно-аналітичних центрів різного рівня. Комунікаційні технології в управлінні освітніми процесами – це об'єктивна реальність сьогодення, вони відіграють важливу роль у формуванні та раціональному використанні освітніх інформаційних ресурсів. Упровадження комунікаційних технологій сприяє забезпеченню інформаційних потреб усіх учасників освітніх процесів як у конкретному навчальному закладі, так і в системі загальної середньої освіти регіону, держави [4, с. 11].

Інформаційні і телекомунікаційні технології – це узагальнене поняття, яке описує різні методи, способи і алгоритми збору, зберігання, опрацювання і передачі даних [5, с. 7].

Роль засобів ІКТ і більш широке їх упровадження в різні сфери освіти створюють основу для широкого впровадження комп'ютерних комплексів автоматизації управління навчальними закладами системи освіти. Нині відомо декілька програмних систем, призначених для автоматизації процесів управління навчальним закладом загальної освіти. Велика частина таких систем підтримує досить обмежене коло функцій, пов'язаних з управлінням навчальним закладом, має власну структуру даних, яка не дозволяє забезпечити горизонтальний (від однієї установи іншій) і вертикальний (дані для органів управління освітою на рівні міста або району) обмін даними.

Водночас використання засобів ІКТ в організації і плануванні діяльності навчальних закладів системи освіти сприяє досягненню багатьох переваг, серед яких: підвищення ефективності навчального процесу; можливість управління з оперативним обліком результатів уже здійсненої діяльності; ухвалення ефективніших управлінських рішень; підвищення об'єктивності в оцінюванні діяльності суб'єктів освітнього процесу; ефективніше управління пізнавальною діяльністю учнів та студентів; можливість вживання обґрунтованих і доцільних заходів, спрямованих на підвищення результативності навчання; оперативний доступ до організаційних даних навчального закладу; економія матеріальних і людських ресурсів; збільшення вільного часу; скорочення обсягів рутинної роботи.

Публічне адміністрування у сфері освітньої діяльності здійснюється шляхом прийняття нормативно-правових та індивідуальних актів управління, укладення

адміністративних договорів та здійснення відповідних організаційних заходів, спрямованих на їх виконання. Законодавство в цій сфері має забезпечувати навчання, естетичне і моральне, культурне та духовне виховання особи, охорону здоров'я, соціальний захист, у тому числі під час чергового етапу адміністративної реформи.

Суб'єктом публічного адміністрування є система, представлена синтезом державних та недержавних суб'єктів публічної влади, основні структурні елементи якого, по-перше, органи виконавчої влади, по-друге, виконавчі органи місцевого самоврядування.

Сформулюємо основні напрями публічного адміністрування в освітній сфері України: розвиток національної, галузевих і регіональних інформаційних систем, мереж та електронних ресурсів, інформаційно-аналітичних систем органів державної влади та органів місцевого самоврядування; організаційна діяльність з питань інформаційного забезпечення освіти; організаційний та науково-методичний супровід апробації електронних засобів навчально-виховного процесу; створення банку перспективного педагогічного досвіду. Для успішної реалізації зазначених напрямів важливе значення має ефективне поєднання складників публічного адміністрування у сфері інформаційно-комунікаційного забезпечення освітньої сфери: адміністративно-управлінський складник полягає в розподілі функцій і повноважень між органами державного управління освітою та громадськістю, виборі стилю, принципів, методів керівництва й управління системою освіти; педагогічний складник полягає у визначенні мети функціонування освітнього процесу (використання сучасних педагогічних концепцій, технологій, методів та форм); правовий складник передбачає неухильне дотримання нормативно-правових актів, які регулюють освітню галузь [11, с. 184].

Важливе значення для характеристики публічного адміністрування в галузі освіти мають його ознаки, сформульовані науковцем В. Савіщенко: регулювання – упорядкування відносин освітніх процесів (навчання, виховання, професійної, наукової та загальнокультурної підготовки їх учасників); колективність – колективна діяльність публічних службовців, керівників навчальних закладів та педагогів; постійність – постійне координування та регулювання діяльності навчальних закладів; імперативність – впливає на взаємовідносини у сфері освіти, підпорядковує волю учасників, формуючи її; педагогічність – механізм управління, орієнтований на творчо-інноваційний розвиток освіти, її гуманізацію та демократизацію [10, с. 21].

Основним завданням інформаційно-комунікаційного забезпечення освітнього простору України є підвищення доступності та прозорості інформації, створення можливостей для всебічної активізації творчих, пошукових, особистісно-орієнтованих комунікативних форм навчання, підвищення його ефективності, мобільності й відповідності запитам практики. Впровадження в навчальний процес сучасних інформаційних технологій, зокрема, комп'ютерно-орієнтованих і телекомунікаційних, відкриває нові шляхи й надає широкі можливості для розвитку освітньої сфери. У зв'язку з цим окреслимо основні функції публічного управління в освітній сфері України: організаційна; мотиваційна; контролю; формулювання стратегічних і тактичних цілей; дотримання соціальних цінностей; створення правових основ функціонування ринку освітніх послуг; забезпечення високої якості освітніх послуг [3, с. 80].

У процесі інформатизації організаційно-управлінської діяльності навчальних закладів істотну роль відіграють дані «керівного характеру», зміст яких містить декілька основних структурних складників. Серед них відомості, що відображають: матеріальні та соціальні параметри діяльності навчального закладу; дані про норми, нормативи, стимули, які регулюють його навчальну,

соціальну, культурну й іншу діяльність; інформаційні матеріали та документи, що окреслюють усі сфери діяльності навчального закладу, зокрема законодавчі й інші нормативні правові акти та договірні зобов'язання, вказівки керівних органів, дані контрольних актів тощо; відомості про кількісний і якісний склад, рівень підготовки та кваліфікаційне зростання педагогічного колективу, сукупність усіх даних, що характеризують наявний кадровий потенціал; відомості про навчальний план і розподіл навантаження; відомості про події в житті навчального закладу (розклад, заходи); дані про успішність; дані про зовнішні зв'язки навчального закладу; відомості про навчально-методичне, технічне та фінансове забезпечення; відомості про науково-дослідну, методичну й інноваційну діяльність.

Розробка інформаційного забезпечення – одна з найважливіших складових частин інформаційної системи, яка має забезпечити: єдність і зберігання інформації, необхідної для розв'язання актуальних завдань; єдність інформаційних масивів для всіх завдань інформаційних систем; одноразовість введення інформації та її багатопільове використання; різні методи доступу до даних; низьку вартість витрат на зберігання та використання даних, а також на внесення змін. Інформаційне забезпечення складається з таких частин: методичні та інструктивні матеріали; система класифікації та кодування; інформаційна база.

ІКТ охоплюють сукупність інформаційних та комунікаційних технічних засобів і методів збирання, оброблення й передавання даних для отримання інформації нової якості щодо стану об'єкта, процесу, явища з метою створення нової (перетворення наявної) інформації для її аналізу або поліпшеного сприйняття людиною та прийняття на її основі рішення про виконання певних дій.

В умовах інформаційного типу цивілізації відбувся перехід від ресурсної економіки до інформаційної, коли основним ресурсом стала інформація. Великі масиви даних потребують певної переробки, для чого використовуються інформаційні технології. ІКТ – це і потужний інструмент впливу на розвиток держави й суспільства і реальний сектор промисловості одночасно. Світовий досвід показує, що конкурентоспроможність національної економіки в цілому пов'язана з рівнем розвитку ІКТ. Зважаючи на вищесказане, чітке розуміння сучасних позицій України за рівнем розвитку ІКТ дає можливість розуміти шляхи поліпшення ситуації, точки та вектори докладання зусиль для побудови національного інформаційного суспільства та інтеграції у світове інформаційне суспільство.

Національна політика розвитку інформаційного суспільства в Україні ґрунтується на засадах: пріоритетності науково-технічного та інноваційного розвитку держави; формування необхідних для цього законодавчих і сприятливих економічних умов; усебічного розвитку загальнодоступної інформаційної інфраструктури, інформаційних ресурсів та забезпечення повсюдного доступу до телекомунікаційних послуг та ІКТ; сприяння збільшенню різноманітності та кількості електронних послуг, забезпечення створення загальнодоступних електронних інформаційних ресурсів; поліпшення кадрового потенціалу; посилення мотивації щодо використання ІКТ; широкого впровадження ІКТ в науку, освіту, культуру, охорону здоров'я; забезпечення інформаційної безпеки.

За умов швидкого розвитку глобального інформаційного суспільства, широкого використання ІКТ у всіх сферах життя особливого значення набувають проблеми інформаційної безпеки, адже це стан захищеності життєво важливих інтересів людини, суспільства і держави, за якого: запобігається нанесення шкоди через неповноту, невчасність та невірогідність інформації, що використовується, негативний інформаційний вплив; усуваються негативні наслідки застосування інформаційних технологій; унеможливується несанкціоноване поширення, використання та порушення цілісності, конфіденційності та доступності інформації.

З огляду на політико-правову ситуацію, що сформувалася в Україні, прагнення нашої держави побудувати інформаційне суспільство та на конкурентних засадах увійти до світового співтовариства прискореного реформування інформаційного забезпечення потребує насамперед саме освітня система. Наразі необхідно створити правові засади для розвитку безперервної освіти, забезпечити правове підґрунтя функціонування освітніх закладів, орієнтованих на задоволення попиту осіб здобути освітню та професійну підготовку, необхідну саме в інформаційну епоху.

У навчальних закладах навчальний процес і проведення наукових досліджень традиційно взаємоінтегровані та забезпечують єдність одержання, засвоєння, удосконалення та передачі знань. Спосіб життя освітньої спільноти не варто розглядати лише в контексті надання освітніх та наукових послуг. Це модель відносин, що формує цілісну науково-освітню систему, яка є підґрунтям економічного та суспільного розвитку незалежної, міцної, самостійної держави [1, с. 19]. При цьому зазначимо, що навчальний заклад – це простір генерування суспільної ідеології, соціокультурна система, функції якої виходять за межі підготовки людини до професійної діяльності.

Першим напрямом реформування публічного адміністрування у сфері інформаційно-комунікаційного забезпечення є забезпечення якості освіти, що набуває особливої актуальності у вітчизняному інформаційному просторі.

У Законі України «Про вищу освіту» вперше покладено обов'язок щодо забезпечення якості вищої освіти на державу і заклади вищої освіти [8]. Із розширенням обсягу прав закладів вищої освіти щодо надання освітніх послуг і вирішення внутрішніх справ університетської спільноти з'являються обов'язки щодо надання знань на високому рівні, створення конкурентного середовища для забезпечення відкритого навчання.

Наступним напрямом, який потребує правового закріплення та безпосередньо впливає на розвиток інформаційного забезпечення діяльності закладів вищої освіти, є стандартизація в освітній діяльності. Стандартизація є одним із невід'ємних будівельних блоків інформаційного суспільства, оскільки міграція студентів вимагає уніфікації освітніх програм і методик. Особливу увагу варто приділяти розробці і прийняттю міжнародних стандартів. Розробка та використання відкритих, функціонально сумісних недискримінаційних, зумовлених попитом стандартів дозволить забезпечити потреби користувачів і споживачів, сприятиме розвитку і поширенню використання ІКТ. Міжнародні стандарти мають на меті створення середовища, в якому споживачі можуть мати доступ до послуг в усьому світі, незалежно від застосованої технології [9, с. 44].

Одним зі шляхів удосконалення публічного адміністрування інформаційного забезпечення освітньої діяльності є створення правової основи для розвитку ІКТ з одночасним підвищенням фінансування навчальних закладів. Фінансування досліджень, які проводять викладачі та здобувачі вищої освіти, забезпечення їм закордонного стажування, можливості публікуватися у фахових виданнях не лише якісно підвищать рівень професійної підготовки, але й зменшуватимуть тенденцію виїзду висококваліфікованих кадрів за кордон, що призводить до вкрай негативних наслідків.

Дослідники зазначають, що інформаційні потоки між навчальними закладами та органами законодавчої та виконавчої влади є двосторонніми, від їхніх якісних характеристик залежить оперативність та правильність прийняття управлінських рішень у процесі управління фінансовими ресурсами освітнього закладу [9].

Для кращого фінансового забезпечення діяльності українських навчальних закладів варто застосувати досвід іноземних навчальних закладів, які для

залучення фінансування в інформаційний розвиток навчальних закладів використовують чітко опрацьовані кластеризовані системи. У кожному кластері є свій лідируючий університет, який стає центром усієї науково-технологічної активності, є свої технопарки, інкубатори й інші площадки для підтримки стартапів. То ж цей досвід означає для України, що можливості абсорбування нових знань та технологій залежать від рівня і якості освіти.

Актуальним, на нашу думку, є створення єдиної державної бази обліку і використання інформаційно-освітніх комп'ютерних програм і продуктів, куди вноситимуться програми, що відповідають вимогам до подібних інформаційних продуктів, пройшли тестування, забезпечують досягнення ефективних показників в освітній діяльності.

Висновки. Публічне адміністрування в освітньому процесі можна визначити як діяльність, спрямовану на розробку та реалізацію організаційних, координаційних та контрольних заходів, які здійснюються з метою створення навчально-виховних, соціально-економічних, технічних, інформаційних, кадрових передумов для високоефективного функціонування галузі освіти.

Створення єдиної інформаційної системи на муніципальному рівні в навчальних закладах дозволяє вирішити ряд проблем: організувати взаємодію освітніх організацій і органу управління освітою через електронний документообіг; забезпечити управління інформаційно-методичними ресурсами; підвищити оперативність отримання необхідної інформації і скоротити кількість часу, потрібного для аналізу й ухвалення рішення. У зв'язку з цим з'являється необхідність розвитку інформаційної компетентності педагогічних і управлінських кадрів, впровадження інформаційних технологій не тільки в освітню, але й в управлінську діяльність на муніципальному і корпоративному рівнях. Інформаційна компетентність передбачає знання способів отримання і передачі інформації, володіння ІКТ, уміння редагувати текстову та цифрову інформацію, подавати її за допомогою презентацій, довідок, звітів тощо.

Таким чином, створення інформаційно-освітнього середовища, з одного боку, є результатом інформатизації, а з іншого – відображає складний процес інформатизації всього навчального закладу. Компоненти інформаційно-освітнього середовища взаємопов'язані, а оснащення навчального закладу комп'ютерним обладнанням, навчально-методичними матеріалами, педагогічними розробками саме по собі не забезпечує підвищення якості освіти. Для справжньої результативності головним є впровадження результативних педагогічних практик, у тому числі на основі ІКТ. Підвищення кваліфікації педагогів, забезпечення їх професійного розвитку є необхідною, але не достатньою умовою для підвищення результативності освіти.

Маємо можливість стверджувати, що для досягнення нових освітніх результатів у навчальному закладі необхідно створити особливу внутрішню корпоративну культуру, спрямовану на співпрацю, взаємну професійну підтримку, обмін результативними педагогічними практиками, тобто необхідний розвиток соціального капіталу освітньої організації. Найбільше відповідає меті управління розвитком інформаційно-освітнього середовища в контексті модернізації освіти модель, яка дає можливість використання ІКТ і їх впливу на вдосконалення навчального закладу та пов'язана з результатами навчання і стратегією навчання, а основний шлях до нарощування людського капіталу – це навчання всередині організації. Отже, перед публічним адмініструванням у сфері освіти стоять надзвичайно складні виклики, передусім це підвищення ефективності діяльності, яка пов'язана з вирішенням стратегічних завдань державних та громадських органів, установ, організацій з урахуванням комплексу зовнішніх і внутрішніх факторів впливу і тенденцій розвитку освіти в конкурентному середовищі сучасного світу.

Список бібліографічних посилань

1. Безклубий І. Modus vivendi universitatis. *Про українське право*. 2009. № 4. С. 19 – 28.
2. Декларація принципів «Побудова інформаційного суспільства – глобальне завдання у новому тисячолітті»: Декларація ООН 12 груд. 2003 р. URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_c57.
3. Кобець А. С. Напрями та механізми державного регулювання вищої освіти. *Вісн. Академії митної служби України. Сер. «Державне управління»*. 2011. № 2(5). С. 79 – 85.
4. Кондіус І. С. Методи управління освітнім процесом у сучасному вищому навчальному закладі. *Вісн. Севастопольського нац. техн. ун-ту: зб. наук. пр. Сер. «Педагогіка»*. Севастополь, 2012. Вип. 127. С. 11 – 15.
5. Кривонос О. М. Використання інформаційно-комунікаційних технологій в навчанні: навч. посіб. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2013. 182 с.
6. Кузьменко О. В. Правова детермінація поняття «публічне адміністрування». URL: http://nbuv.gov.ua/j_pdf/Npnau_2009_3_7.pdf.
7. Мультимедійні системи як засоби інтерактивного навчання: посібник / Жолдак М. І. [та ін.]. Київ: Педагог. думка, 2012. 112 с.
8. Про вищу освіту: Закон України від 1 лип. 2014 р. № 1556-VII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
9. Рижка Т. В. Інформаційне забезпечення управління фінансовими ресурсами вищих навчальних закладів. *Вісн. Нац. ун-ту «Львівська політехніка»*. 2011. № 698. С. 282 – 289.
10. Система забезпечення якості вищої освіти у Болонському процесі та механізм її імплементації в Україні / Нац. ін-т стратег. дослідж. URL: <http://old.niss.gov.ua/Monitor/juni08/16.htm>.
11. Филиппов В. М. Управление в высшей школе: опыт, традиции, перспективы: аналит. докл. Москва: Логос, 2005. 541 с.

List of references

1. Bezklubyi I. Modus vivendi universitatis. *Pro ukrainske pravo*. 2009. № 4. P. 19 – 28 [in Ukrainian].
2. Deklaratsiia pryntsypiv «Pobudova informatsiinoho suspilstva – hlobalne zavdannia u novomu tysiacholitti»: Deklaratsiia OON 12 hrud. 2003 r. URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_c57 [in Ukrainian].
3. Kobets A. S. Napriamy ta mekhanizmy derzhavnoho rehuliuвання vyshchoi osvity. *Visn. Akademii mytnoi sluzhby Ukrainy. Ser. «Derzhavne upravlinnia»*. 2011. № 2(5). P. 79 – 85 [in Ukrainian].
4. Kondius I. S. Metody upravlinnia osvitim protsesom u suchasnomu vyshchomu navchalnomu zakladi. *Visn. Sevastopolskoho nats. tekhn. un-tu: zb. nauk. pr. Ser. «Pedagogika»*. Sevastopol, 2012. Vyp. 127. P. 11 – 15 [in Ukrainian].
5. Kryvonos O. M. Vykorystannia informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii v navchanni: navch. posib. Zhytomyr: Vyd-vo ZhDU im. I. Franka, 2013. 182 p. [in Ukrainian].
6. Kuzmenko O. V. Pravova determinatsiia poniattia «publichne administruvannia». URL: http://nbuv.gov.ua/j_pdf/Npnau_2009_3_7.pdf [in Ukrainian].
7. Zholdak M. I. Multymediini systemy yak zasoby interaktyvnoho navchannia: posibnyk . Kyiv: Pedagog. dumka, 2012. 112 p. [in Ukrainian].
8. Pro vyshchu osvitu: Zakon Ukrainy vid 1 lyp. 2014 r. № 1556-VII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> [in Ukrainian].
9. Ryzha T. V. Informatsiine zabezpechennia upravlinnia finansovymy resursamy vyshchyykh navchalnykh zakladiv. *Visn. Nats. un-tu «Lvivska politekhnikha»*. 2011. № 698. P. 282 – 289 [in Ukrainian].
10. Nats. in-t strateh. doslidzh. Systema zabezpechennia yakosti vyshchoi osvity u Bolonskomu protsesi ta mekhanizm yii implementatsii v Ukraini. URL: <http://old.niss.gov.ua/Monitor/juni08/16.htm> [in Ukrainian].
11. Filippov V. M. Upravlenie v vysshey shkole: opyt, traditsii, perspektivy: analit. dokl. Moskva: Logos, 2005. 541 p. [in Russian].

KONONENKO Valerii

Doctor of History, Associate Professor, Professor
of the Department of Legal Sciences and Philosophy
of Vinnytsia State Pedagogical University named after M. Kotsiubynskyi

LAPSHYN Serhii

PhD in Historical Sciences, Associate Professor, Associate Professor
of the Department of Legal Sciences and Philosophy
of Vinnytsia State Pedagogical University named after M. Kotsiubynskyi

PYLYPENKO Tetiana

Senior Lecturer in the Department of Legal Sciences
and Philosophy Vinnytsia State Pedagogical University
named after M. Kotsiubynskyi

PUBLIC ADMINISTRATION IN THE SPHERE OF INFORMATION AND COMMUNICATION SUPPORT OF THE EDUCATIONAL SPACE OF UKRAINE

In the context of the formation and development of information society in Ukraine, information and communication support for the educational space, which is one of the important factors for preparing a person of modern formation and effective development of the state, becomes of great importance. Modern information and communication technologies (ICT) are forcing society to take a new approach to understanding the role of information in the educational process, especially in the training of specialists in educational institutions. This is evidenced by the adoption of the new version of the Laws of Ukraine «On Education», «On Higher Education» and the processes of informatization of educational activities already carried out.

In terms of the current state and prospects of the development of the educational informatization process, there are two main areas of its improvement: instrumental and technological, connected with the use of new opportunities of informatics and information technologies for improving the efficiency of the education system; meaningful, related to the formation of new content in the educational process itself.

The success of the reform of the education system in Ukraine depends to a large extent on the effectiveness of public administration in the field. Among the main tasks of public administration in the educational space of Ukraine should be noted: the formation of scientific-theoretical and methodological base of information and communication support, improving the forms and means of implementation of public administration, determining the role and place of public administration in the regulation of modern educational processes.

The purpose of the research is scientific-theoretical and theoretical-methodological substantiation and analysis of peculiarities of public administration in the sphere of information and communication support of educational space of Ukraine.

Information and telecommunications technology is a generic term that describes the various methods, methods and algorithms for collecting, storing, processing, presenting and transmitting data.

Public administration in the field of educational activity is carried out by the adoption of regulatory and individual management acts, the conclusion of administrative contracts and the implementation of appropriate organizational measures aimed at their implementation.

The subject of public administration is a system represented by the synthesis of state and non-state institutes of public power, the main structural elements of which are, first, the executive authorities, and second, the executive bodies of local self-government.

We formulate the main directions of public administration in the educational sphere of Ukraine. Among them are development of national, sectoral and regional information systems, networks and electronic resources, information-analytical systems of public authorities and local self-government bodies; organizational activities on information support of education; organizational and scientific and methodological support of testing of electronic means of educational process; creation of a bank of perspective pedagogical experience.

For the successful implementation of these directions, it is important to effectively combine the components of public administration in the field of information and communication support of

Project Management in Public Administration

the educational sphere: the administrative and managerial component consists in the distribution of functions and powers between the bodies of public administration of education and the public; the choice of style, principles, methods of leadership and management of the education system; pedagogical component is to determine the purpose of functioning of the educational process (use of modern pedagogical concepts, technologies, methods and forms; the legal component provides for the strict adherence to the legal acts regulating the educational sector.

Key words: education, information and communication support, public administration.

Надійшла до редколегії 05.02.20